

ДЕКЛАРАЦИОННАЯ
«САНТА-БАРБАРА»

стр 2

ЗАГРАНИЦА
НАМ ПОМОЖЕТ?

стр 6

СТО ДНЕЙ
ТРАМПА

стр 7

ГАСІТЬ СВІТЛО, АБО ГРА ВТЕМНУ

Упродовж трьох років війни українська влада демонструвала щедрість до окупованих територій: туди за сміховинними тарифами постачалися світло, газ та вода. Бойовики старанно збирали плату за ці послуги, але до постачальників, які перебувають на контрольованій території, гроші не надходили. Уряд, хоч і з запізненням, усе ж зважився дати добро на припинення електропостачання до ОРЛО. У спадок від цих «відносин» залишилися багатомільярдні борги, погашення яких ляже на всіх українців.

ЗРАНКУ ГРОШІ — ВВЕЧЕРІ СТИЛЬЦІ

У ніч на 25 квітня офіційний Київ нарешті припинив електропостачання на тимчасово окуповані території Луганської області. Як пояснив міністр енергетики та вугільної промисловості Ігор Насалик, це рішення є суто економічним, без домішки політики. Він пообіцяв повернути світло, як тільки в ОРЛО повністю розрахуються за ресурс.

За словами заступника міністра з питань тимчасово окупованих територій Георгія Туки, загалом окуповані Донеччина та Луганщина заборгували близько 11 млрд грн. Зокрема, борг ОРЛО перед єдиним постачальником електроенергії «Луганським енергетичним об'єднанням» (ЛЕО) в «ЛНР» становить близько 5 млрд грн.

Експерт із питань енергетики Андрій Герус вважає, що вже давно потрібно було припинити подачу струму до всього підконтрольного бойовикам регіону.

«Адже щомісячно борг окупованих територій зростає на 500 млн грн», — пояснив він у коментарі «ВВ».

Постає логічне запитання: як накопилася така значна сума? Тим більше що люди, які живуть під окупантами, платять за комунальні послуги. І тут проявляється турботлива рука українського уряду. Адже в «ДНР» і «ЛНР» — зовсім інші тарифи.

Генеральний директор ЛЕО Володимир Грицай, який від 2015 року наполягав на припиненні постачання електрики бойовикам, написав у своєму блозі, що за 1 кВт/год при споживанні до 100 кВт/год на місяць населення сплачує 0,73 рубля, при спо-

живанні від 100 до 600 кВт/год на місяць — 1,24 рубля за 1 кВт/год, а при споживанні понад 600 кВт/год — 2,81 рубля за 1 кВт/год. За водопостачання у «ЛНР» беруть 14,508 рубля за кубометр, за водовідведення — 8,798 рубля за куб.

«Тепер поділіть ці цифри на два, за курсом рубля на неконтрольованих територіях, і порівняємо з нашими діючими тарифами: 90 коп. за 1 кВт/год при споживанні до 100 кВт/год і 1,68 грн за кіловат при споживанні понад 100 кВт/год. Про воду годі й говорити», — додав він.

Отож, як бачимо, мешканці окупованих територій платять за комунальні послуги менше як удвічі порівняно з українцями. Та навіть ці грошики осідають у «ДНР/ЛНР».

(Закінчення на стор. 3)

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

23 апреля Национальное агентство по противодействию коррупции должно было озвучить итоги двухмесячной проверки электронных деклараций президента, премьера и министров за 2015 год. Однако дату оглашения результатов перенесли на месяц. Тем временем пора бы уже взяться за проверку деклараций представителей власти за 2016 год! Почему тормозится процесс? Эксперты рассказали «ВВ», почему НАПК безмолвствует, стоит ли надеяться на адекватную оценку спустя месяц и как сделать реформу е-декларирования эффективной.

ВМЕСТО РЕЗУЛЬТАТОВ — ОТВЛечение ВНИМАНИЯ

Кандидат политических наук, политолог Алексей Якубин отмечает, что нынче мы наблюдаем процесс саботажа е-декларирования и дискредитацию самой его идеи.

«Результатов работы НАПК мы так и не увидели, посему наше внимание пытаются отвлечь междоусобными войнами внутри органа, несостоятельностью его главы Наталии Корчак, ее дрызгами с Гройсманом. Считаю, что это было полностью срежиссировано. И в дальнейшем драматическая «Санта-Барбара» будет разыгрываться за наш счет, тему постарайтесь заболтать, а проверки — максимально оттянуть. Политики хотят обезопасить себя на будущее, пытаясь сделать систему ручной».

Услышим ли мы о результатах проверки через месяц, как вновь было обещано? Дело в том, что вскоре начнется процесс реформирования коалиции и будет решаться вопрос, останется ли Владимир Гройсман премьером. Если у «Народного фронта» во время коалициды обострится конфликт с БПП, не исключено, что мы можем увидеть чудеса эффективности от НАПК, ведь Корчак — ставленница «НФ». И тогда критика достигнет Гройсмана и его подчиненных. Возможно, это и стало причиной промедления проверки деклараций президента, премьера и министров», — анализирует политолог.

Алексей Якубин отмечает, что для эффективной работы НАПК нужны профессионалы. Также необходимо ввести жесткий механизм контроля за деятельностью этого органа. А еще максимально его деполитизировать. Антикоррупционные структуры оказались заложниками политической ситуации и ключевых игроков, что, впрочем, было весьма прогнозируемо.

верхность. И делается это неспроста. Тогда реформа е-декларирования вообще утонет в огромных потоках информации. А топ-коррупционеры будут спать спокойно», — констатирует Якубин.

ИЗУЧАЕМ САМИ И ДЕЛАЕМ ВЫВОДЫ

Политолог Юрий Войтенко затрудняется ответить на вопрос, чем вызвана пробуксовка в проверке электронных деклараций — непрофессионализмом работников НАПК или же саботажем чистой воды.

«На данный момент, по словам главы этого антикоррупционного органа Наталии Корчак, подано 1 млн 200 тыс. е-деклараций. Но на сегодняшний день НАПК не проверило отчеты даже топ-чиновников! А ведь именно это и должны были сделать в первую очередь. Так что по поводу дальнейшей проверки у меня оптимизма мало. Ко всему прочему, к процедуре есть множество замечаний», — говорит эксперт.

В то же время, по словам Войтенко, НАПК частично исполнило свою миссию: показало обществу, какими несметными богатствами владеют наши чиновники и политики. Теперь нам нужно следить за динамикой их деклараций, сравнивая доходы за 2015-й и 2016 годы.

«Да, в нашей стране сложно наказать коррупционеров. А вот политическая ответственность существует. И на следующих выборах, парламентских или президентских, мы будем делать свой выбор в том числе благодаря изучению е-деклараций».

Декларанты очень разгневаны, что мы заглянули к ним в кошелек. И в своей озлобленности хотят, чтобы свои доходы раскрыли и простые украинцы. Так появилась идея всеобщего декларирования. А теперь представьте, что к нынешнему числу деклараций прибавится еще 36 млн

В 2016 ГОДУ НА РАБОТУ АНТИКОРРУПЦИОННЫХ ОРГАНОВ (НАБУ, НАПК, САП) ПОТРАТИЛИ БОЛЕЕ 1 МЛРД ГРИВЕН. В НЫНЕШНЕМ ГОДУ ИХ БЮДЖЕТ УВЕЛИЧИЛСЯ ДО 2 МЛРД. ПРИ ЭТОМ, ПО ДАННЫМ TRANSPARENCY INTERNATIONAL, УКРАИНА НАХОДИТСЯ НА 131-М МЕСТЕ ПО УРОВНЮ КОРРУПЦИИ СРЕДИ 176 СТРАН

бюро расследований, которое еще не заработало, потому как политической воли нет). При этом, по данным Transparency International, Украина находится на 131-м месте по уровню коррупции среди 176 стран.

«Для того чтобы, к примеру, НАПК заработало эффективно, нужно привлечь в эту структуру иностранцев, которые в своих странах занимались как раз вопросами предотвращения

жебное расследование в отношении его руководства. Члены агентства нынче делают все возможное, чтобы самим избежать ответственности».

«В этом антикоррупционном органе работает 310 человек. И если они до сих пор почти ничего не сделали, то и в будущем надеяться не стоит. Но на самом деле проверка деклараций — лишь мизерная часть тех функций, которые возложены на НАПК. То, что они не справились даже с этим мизером, — это позор и свидетельство явного нежелания выполнять свои обязанности. Общество возлагает на НАПК слишком большие надежды. Однако, даже судя по названию, этот орган должен заниматься предупреждением коррупции. То есть профилактикой. А с коррупцией борется сейчас множество органов — ГПУ, НАБУ, САП, СБУ», — объясняет эксперт.

Также Валентин Гладких обращает внимание на то, что на сегодняшний день существует административная ответственность за несвоевременную подачу декларации или за умышленную неподачу. Уголовная — за умышленное внесение неправдивых данных. Но в законе нет ни слова о том, что нужно объяснять источник накопления крупных состояний».

«То есть если у чиновника есть остров и он его не задекларировал, его накажут. А если задекларировал, то никто и не спросит, откуда у человека, всю жизнь проработавшего на

госслужбе, были средства на его покупку. А ведь это ключевой вопрос! Откуда у министров и депутатов роскошные особняки и квартиры, если многие из них никогда не занимались бизнесом? Кто-то выяснил, действительно ли депутат Павел Кишкарь выиграл в лотерею 1,2 млн гривен? Поэтому нужно было разработать правовую базу, которая бы позволила осуществлять надлежащую проверку. Но ВР никогда этого не сделает. Поэтому что первым делом возникнет множество вопросов именно к депутатам», — поясняет эксперт.

Гладких напоминает о том, что в свое время Запад и украинское общество требовали начать борьбу с коррупцией. Но власти нужно было сделать так, чтобы интересы людей, которые конвертируют должностные полномочия в собственность, не были затронуты. В результате появилось электронное декларирование, которое, по сути, никого и ни к чему не обязывает».

«Они осознанно писали такой закон, который невозможно будет использовать против них. Тем не менее он станет фундаментом для дальнейшей реальной борьбы. Новый политический класс сметет нынешний с арены и привлечет его представителей к ответственности. Это непременно будет, но позже», — завершает политолог.

Анна СПИВАК

НА СЕГОДНЯШНИЙ ДЕНЬ СУЩЕСТВУЕТ АДМИНИСТРАТИВНАЯ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ ЗА НЕСВОЕВРЕМЕННУЮ ПОДАЧУ ДЕКЛАРАЦИИ ИЛИ ЗА УМЫШЛЕННУЮ НЕПОДАЧУ. УГОЛОВНАЯ — ЗА УМЫШЛЕННОЕ ВНЕСЕНИЕ НЕПРАВДИВЫХ ДАННЫХ. НО В ЗАКОНЕ НЕТ НИ СЛОВА О ТОМ, ЧТО НУЖНО ОБЪЯСНЯТЬ ИСТОЧНИК НАКОПЛЕНИЯ КРУПНЫХ СОСТОЯНИЙ

«На самом деле в нашей стране только говорят о борьбе с коррупцией, но не борются с ней. Да и само понятие коррупции размыли. Теперь каждый человек, который в знак благодарности подарил врачу шоколадку, считает себя коррупционером».

Кстати, простых граждан вскоре тоже могут обязать заполнять электронные декларации — такая инициатива недавно вновь всплыла на по-

(примерно столько взрослого населения!) Что вообще можно будет проверить?» — задается вопросом Войтенко.

Политолог отмечает, что в 2016 году работа антикоррупционных органов (НАБУ, НАПК, САП) обошлась в более чем 1 млрд гривен. В нынешнем году их бюджет увеличился до 2 млрд (средства заложили также на деятельность Государственного

коррупции. Также орган должен быть полностью независим!» — подытоживает Юрий Войтенко.

ОТКУДА ОСТРОВ?

Кандидат философских наук, политический эксперт ОО «Слово і діло» Валентин Гладких поясняет, что НАПК сейчас не до проверок деклараций, поскольку инициировано слу-

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Але не прості донеччани й луганчани є найбільшими боржниками, а підприємства, які більше за всіх демонстрували страждання під час транспортної блокади, ініційованої активістами й ветеранами війни за Донбас. Підприємства, які врешті-решт були «націоналізовані», тобто «віджаті» бойовиками.

РОСІЙСЬКА «ТУРБОТА» ТА УКРАЇНСЬКИЙ ПОДАРУНОК «НАЦІОНАЛІЗОВАНИМ»

Саме так звана націоналізація підприємств і змусила Україну піти на повне знеструмлення окупованої Луганщини.

На думку керівника громадської ініціативи «Права справа», військового експерта Дмитра Снегірьова, у такий спосіб українська влада додатково себе убезпечила. Адже після 15 березня, коли на засіданні РНБО Порошенко оголосив про запровадження економічної блокади, нічого не змінилось.

«Упродовж 1,5 місяця на «віджаті» підприємства дивним чином почалися українська електрика, вода й газ. Тобто наша влада робила все для того, щоб підтримувати виробничий цикл так званих націоналізованих заводів і шахт. Причому поставляли електроенергію безкоштовно — щомісячно Україна витрачала на це близько 300 млн грн. Втрата контролю над підприємствами не стала на заваді», — розповів він «ВВ».

А ось директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики Руслан Бортник вважає, що, відізвавши окуповану Луганщину від світла, влада намагається покарати керівництво квазіутворень і тих, хто безпосередньо «віджав» об'єкти. На думку експерта, триває

ГАСІТЬ СВІТЛО, або Гра втемну

УПРОДОВЖ 1,5 МІСЯЦЯ ДЕРЖАВНОЇ БЛОКАДИ НА «ВІДЖАТІ» ПІДПРИЄМСТВА ДИВНИМ ЧИНОМ ПОСТАЧАЛИСЯ УКРАЇНСЬКА ЕЛЕКТРИКА, ВОДА Й ГАЗ. ТОБТО НАША ВЛАДА РОБИЛА ВСЕ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ПІДТРИМУВАТИ ВИРОБНИЧИЙ ЦИКЛ ТАК ЗВАНИХ НАЦІОНАЛІЗОВАНИХ ЗАВОДІВ І ШАХТ

державу. Крім того, заява про великі борги з боку «ЛНР» може негативно відобразитися на позиції України в міжнародних судах.

«Росія легітимізує свою присутність на окупованих територіях через постачання продуктів харчування, електроенергії, запровадження документообігу. РФ прагне претендувати на роль офіційного рятівника не тільки в очах мешканців оку-

пролунала з приводу можливого відімкнення Попаснянського водоканалу, який заборгував ЛЕО 134 млн грн і 90% води з якого подається на окуповану територію.

Український уряд запевнив, що попри все водоканал працюватиме і надалі. Інакше Україна може наразитися на жорсткі санкції через порушення норм гуманітарного права. І це дає підстави говорити про те, що згодом буде відновлене й постачання електроенергії на окуповані території. Тим більше що два останні уряди створили всі умови для того, аби квазіутворення отримували світло, газ та воду безкоштовно. І це на тлі підвищення тарифів для всієї України!

За словами Дмитра Снегірьова, постановою Кабміну №263 від 7 травня 2015 року за підписом Яценюка зобов'язала «Луганське енергетичне об'єднання» постачати електроенергію споживачам на непідконтрольній території Луганщини. А постанова №368 від 25 травня 2016 року, вже за підписом Гройсмана, змусила ЛЕО сплачувати «Енергоринку» заборгованість із постачання електроенергії на НКТ грошима, які були зібрані з контрольованих територій. Тобто Кабмін забезпечував бойовиків усім необхідним за рахунок українців.

Керівник ЛЕО Володимир Грицай неодноразово звертався до

профільного міністерства, «Енергоринку» та керівників уряду з вимогою скасувати ці норми, адже, на його думку, безкоштовне забезпечення бойовиків світлом є, по суті, формою їх фінансування. Але в Кабміні на це не зважали. Навіть більше, запит «Луганського енергетичного об'єднання» щодо надання їм ліцензії на постачання електроенергії виключно до контрольованих територій не схвалили. І компанія, зв'язана по руках і ногах, мусила продовжувати свою справу.

Борги підприємства все накопичувалися, і в грудні 2016-го НКРЕКП наклала на ЛЕО фінансові санкції із обов'язковим щоденним фінансовим утриманням коштів компанії на користь «Енергоринку».

«А українська електрика як йшла до так званої «ЛНР», так і йде. Адже наразі технічних умов для відімкнення електроенергії на окупованих територіях не існує. Щоб їх знеструмити, потрібно збудувати підстанцію», — констатував Дмитро Снегірьов.

Про це наприкінці січня казав і міністр з питань тимчасово окупованих територій і внутрішньо переміщених осіб Вадим Черниш. Він пояснив, що єдина енергосистема пов'язує контрольовану та неконтрольовану території. Відповідно в лютому «Укренерго» оголосило тендер на будівництво підстанції у

Кремінній, щоб унеможливити безкоштовне надходження світла до терористичних «республік».

«Уже є переможець і передбачене державне фінансування. Проект оцінили в 1,1 млрд грн. Але після того як уряд за одну ніч вимкнув світло на окупованих територіях, виникає цілком резонне запитання: навіщо розбазарювати державні гроші, якщо так легко можна було припинити постачання електрики до ОРЛО? Цим тепер має зайнятися НАБУ», — наголосив Дмитро Снегірьов.

За словами експерта, своєрідним маркером можуть стати новини про відновлення роботи «націоналізованих» підприємств. Адже збудована за радянських часів ЛЕП у Ростовській області РФ може забезпечити струмом хіба лише населення «ДНР/ЛНР».

«Про промисловість і говорити не варто. Отож якщо запрацюють підприємства, звідки візьметься там електроенергія, як не з України?» — констатував він.

Експерт нагадав, що практично в той самий день, коли гарант оголошував про економічну блокаду, на засіданні робочої підгрупи з економічних питань у Мінську обговорювалося питання відновлення постачання антрацитового вугілля із ОРДЛО на вільну Україну.

«Це говорить як про характер державної блокади, так і про подвійні стандарти української політики. І в питаннях електроенергії ми спостерігаємо ті самі речі», — додав Снегірьов.

БОРГ ПОВІСЯТЬ НА ВСІХ

Попри все факт залишається фактом: є величезні борги з боку окупованих територій. І не бойовики будуть їх гасити, а українці.

За словами Андрія Геруса, ще рік тому НКРЕКП розробила концепцію повернення цих боргів. Вона передбачає, що 10 млрд грн заплатять усі споживачі з підконтрольних Україні територій.

«Нам усім встановлять цільову надбавку, і тарифи ще зростуть. Погашення решти боргів ОРДЛО передбачається за рахунок дотацій, субвенцій та інших інструментів із держбюджету. Тобто 27,7 млрд грн сплатять за рахунок громадян України, які й наповнюють держказну», — пояснив він.

Знаючи про таке рішення нацрегулятора, підприємства, які нині начебто «націоналізовані», а раніше належали українським олігархам, від березня 2016-го припинили розраховуватися за електрику. Навіщо? Адже врешті-решт українці заплатять за все — ось тільки прибутками з нами ніхто не поділиться.

Альона ПОТАЄВА

**НАРАЗІ ТЕХНІЧНИХ УМОВ
ДЛЯ ВІДІМКНЕННЯ
ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ
НА ОКУПОВАНИХ
ТЕРИТОРІЯХ НЕ ІСНУЄ.
ЩОБ ЇХ ЗНЕСТРУМИТИ,
ПОТРІБНО ЗБУДУВАТИ
ПІДСТАНЦІЮ**

банальна боротьба за активи та контроль над 40 так званими націоналізованими підприємствами.

Без появи РФ на цій «сцені» не минуло. Росія устами Бориса Гризлова пообіцяла не залишити ОРЛО у пільмі. Російські експерти вже прорахували, що світло для «ЛНР» обійдеться майже в 54 млн доларів на рік. І Кремль до цього готовий, хоча навряд чи громадян РФ приваблює перспектива додатково годувати окуповані території.

За словами Андрія Геруса, насправді Росія зможе постачати світло до квазіутворень у дуже обмежених обсягах, яких вистачить лише на забезпечення населення. Однак РФ спробує скористатися цією ситуацією задля самопіару.

Руслан Бортник додав, що відімкнення світла та води розглядаються світовою спільнотою як антигуманні жести, які дискредитують нашу

пованих територій, а й усього світу», — сказав він у коментарі «ВВ».

Із цим твердженням можна сперечатися. Адже луганчани й донеччани бачили різні прояви російської «турботи», та й світову спільноту вже не надурить гучними заявами країни-агресорки. Всі чудово пам'ятають «братерську допомогу» Сирії у вигляді хімічної атаки й ударів по школах, лікарнях і житлових кварталах. В Україні, на щастя, Росія не вдається до зарину та авіації, але свої імперські амбіції проявляє у застосуванні найпідступніших методів і прийомів.

ПРИКРИВАЮЧИСЬ САНКЦІЯМИ

В ООН, де Росія досі тримає позиції, уже висловили занепокоєння і порадили Україні не додавати мешканцям окупованих територій ще більших страждань. Ця заява

ПОСТАНОВА КАБМІНУ №263 ВІД 7 ТРАВНЯ 2015 РОКУ ЗА ПІДПИСОМ ЯЦЕНЮКА ЗОБОВ'ЯЗАЛА «ЛУГАНСЬКЕ ЕНЕРГЕТИЧНЕ ОБ'ЄДНАННЯ» ПОСТАЧАТИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ СПОЖИВАЧАМ НА НЕПІДКОНТРОЛЬНІ ТЕРИТОРІЇ ЛУГАНЩИНИ. А ПОСТАНОВА №368 ВІД 25 ТРАВНЯ 2016 РОКУ, ВЖЕ ЗА ПІДПИСОМ ГРОЙСМАНА, ЗМУСИЛА ЛЕО СПЛАЧУВАТИ «ЕНЕРГОРИНКУ» ЗАБОРГОВАНІСТЬ ІЗ ПОСТАЧАННЯ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ НА НКТ ГРОШИМА, ЯКІ БУЛИ ЗІБРАНІ З КОНТРОЛЬОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

СКАРБ НАЦІЇ. Відкритий лист до Петра Порошенка

Всенародний референдум за право власності на українську землю має не меншу значимість для українців, ніж референдум за незалежність 1 грудня 1991 року. Різниця лише в тому, що 26 років тому супроти українців стояла колоніальна московська влада, а тепер народові належить стати на прохання із власною компрадорською владою, яку очолюєте ви, пане Порошенко.

Мені не раз доводилося формувати аналітичні стратегіми для найвищих посадовців України, хронічною недугою яких є немічність в усвідомленні того, куди вони потрапили і що їм належить робити.

Серед цих замовників на інтелектуальне забезпечення не раз були й ви, зокрема, саме мені довелося писати промову, виголошену вами в день вашої інаугурації. На жаль, згубна вада «після нас хоч потоп» керує і вами на найвищій державній посаді.

прірви, в яку ви наміряєтеся вскочити, тягнучи за собою Україну.

Навіть найвищий посадовець, обраний народом, мав би розпочати з усвідомлення того, якою державою і в який час йому належить керувати.

У цьому сенсі ваша особиста доля мала б викликати лише співчуття та прагнення підставити вам плече. Бо саме зараз Україна долає чи не найтяжчий етап свого віковичного сходження на Голгофу національного Воскресіння. У такий період належить приймати насправді доленосні рішення.

Чому з таким несамовитим пресингом українська земля стала предметом нашого торгу із сильними світу цього? Чому саме в мить нашого ослаблення у нас так наполегливо виманюють те єдине, чим ми володіли віками і без чого нас би не було?

Перше, над чим чухають стурбовані шії сильні світу цього, — як прогнати семимільярдне людство. Один із моїх улюблених сучасних мислителів, бізнесмен-фундатор Оксфордського університету Джеймс Мартін пише: «Відомі голодомори в минулому

я вам подарував при останній зустрічі.

Половина людства живе на території, де ніколи не було і не може бути сільського господарства.

Коли ви, пане президенте, під час міжнародних візитів летите в східному напрямку, то під вами протягом годин польоту — лише гірські хребти. А коли в південному — то кінця-краю нема пустелям чи океанічним водам. Лише Україна з її чорноземною оранцею видається із висоти пташиного лету раєм земним.

На планеті майже чотири мільярди населення можуть розраховувати лише на чужий хліб. Абсолютна більшість країн, а саме понад сто, продукти закуповують. У їхніх національних стратегіях продовольча безпека переважає безпеку військову, енергетичну та соціальну.

Я знайшов цитату великого друга України сенатора Джона Маккейна: «Гадаю, що вода і земля стануть питаннями №1 у XXI столітті».

А що тим часом людина витворює із землею-годувальницею? Лише протягом останніх 50 років знищено третину лісів і чверть ґрунтів. Щороку ми втрачаємо 100 мільйонів акрів (майже 40 мільйо-

нів гектарів) орної землі, 24 мільярди тонн родючих ґрунтів зникають з поверхні планети, 15 мільйонів акрів родючих земель сільськогосподарського призначення перетворюються на пустелю.

Є така одиниця виміру, яка визначає, як людина використовує природні засоби свого існування і виживання, передовсім землю, — footprint. Людство прийшло на поріг третього тисячоліття з показником цього життєзабезпечення 6,9. Лише за перше десятиліття після міленіуму цифра обвалилася до 5,3. Через 40 років, якщо, пане Порошенко, не спинити ваших коллег-бізнесменів із картелів і корпорацій, буде 3,5 того footprint. Поза межею виживання. Отож, footnothing чи footstop.

Інша одиниця виміру в державному менеджменті — ecological deficit. У США цей дефіцит становить 11 акрів на одну людину, в Японії — 10, у ЄС — 9. Щоправда, є країни, які в земельному балансі не мають того самого екодефіциту. Мають surplus, себто надлишок природних благ на один рот, як, приміром, Нова Зеландія — 23 акри футпринту на людину, Австралія — 17, Бразилія — 14.

Однак нема в світі такого глобального продовольчого клондайку, нема країни з такою метрикою

**МИ ПРОСТО ПРИРЕЧЕНІ НА ПРОЦВІТАННЯ,
КОЛИ ЕПІЦЕНТР ВИЖИВАННЯ ЛЮДНОСТІ
ПЕРЕМІСТИТЬСЯ ІЗ БЛИЗЬКОГО СХОДУ З ЙОГО
ЕНЕРГЕТИЧНИМИ РЕЗЕРВУАРАМИ НА ШИРОКІ
СТЕПОВІ ПЛЕСА УКРАЇНСЬКОГО ГАРТЛЕНДУ
ІЗ ЙОГО БІОЕНЕРГЕТИЧНИМИ ЧОРНОЗЕМАМИ**

**ПРОДАВАТИ ЗЕМЛЮ —
ЦЕ ЗНАЧИТЬ ПРОДАВАТИ УКРАЇНУ.
ВІДДАТИ НАШ НАЦІОНАЛЬНИЙ СКАРБ
ЧУЖИМЦЯМ — ТО НЕ МЕНШЕ ЗЛО,
НІЖ ЗАВТРА ПРИЄДНАТИ УКРАЇНУ ДО РОСІЇ**

Припускаю, що через інтелектуальне кадрове безриб'я навколо вас ви, очевидно, не словна усвідомлюєте, до якої катастрофи штовхають вас засліплені гонитвою за зиском домогачі чи далекоглядні чужоземці. Тому стратегічні виклади, які я хочу публічно оприлюднити, переслідують мету допомогти вам зупинитися на краю

Однак правитель країни, затисненої між смертоносною московською ордою і несусвітнім казнокрадством, головне своє завдання вбачає у тому, щоб позбавити цю країну її єдиного скарбу — землі. Скарбу, який дістався українцям від пращурів, якому нема ціни на планетарному торжищі національних багатств.

виглядатимуть мізерними порівняно з імовірними голодоморами в майбутньому».

Ви не читали, пане Порошенко, його фантастичну книгу «Значення XXI століття», яка лежить на столі у кожного глави держави G-7? Вона перегукується із мою діалогією «Сага про космологічну долю людства», яку

від Бога, як Україна. 95% її території — рівнина, тобто поле, на якому можна сіяти, і лише 5% — гори, та й то заліснені зеленим еліксиром. 70% — уже розроблені сільськогосподарські угіддя, 55% — рілля. Чорноземи тягнуться від Сум і до Херсона протяжністю 500 кілометрів і більше.

Загалом кожен українець має на свою душу орної землі більше як утричі за кожного одноосібного члена ЄС.

А тепер — не про кількість, а про якість. Є у Всесвітній лабораторії природних ресурсів експонат із Добровеличківського району Кіровоградської області. Горщик

семимільярдного населення планети. Ненаситним оком не можуть не дивитися на нас.

До речі, експансія передбачає не тільки скупляти Україну на корені, а й вивозити чорнозем ешелонами, як нині вивозять український метал чи карпатську деревину. Послідовників Гітлера, який винайшов цей вид грабунку, нині докочує наших кордонів — тьма-тмуца.

Із семи мільярдів ротів ми самі можемо прогодувати зараз, із нашою рекордною нинішньою врожайністю 140 центнерів з гектара, — 700 мільйонів душ. Кожного десятого землянина! Один українець

Білого дому у Вашингтоні. За найскромнішими підрахунками, земля навколо вашого обійстя коштує 5000 доларів за сотку. Я помножив цю цифру на 27,8 мільйона гектарів наших чорноземів. Вийшло 1 390 000 000 000 доларів. Один трильйон 390 мільярдів баксів. У мене голова йде обертом від національної гордості!

Але є друга стратегія, пане Порошенко.

Я знаю, що в нинішній, найбіднішій на континенті країні з найнижчим прожитковим мінімумом — 2 долари на день уже не живуть, а вмирають. У цій моїй Україні уже завтра може звершитися бо-

Продавати Землю — це значить продавати Україну. Віддати наш національний скарб чужинцям — то не менше зло, ніж завтра приєднати Україну до Росії.

Світлий розумом і совістю українця, посол Української Народної Республіки в Австрії Вячеслав Липинський у своїх знаменитих «Листах до братів-хліборобів» залишив нам ще у 1926 році немеркнучий заповіт: «Якби нас було не 40 мільйонів, а один мільйон, і якби ми жили в якихось пустинних горах або болотах, а не на найкращій в Європі землі, то, діставши відповідну суму франків, марок чи стерлінгів та трохи вже «готової поліції», можна було б від біди завести у нас свій державний лад і порядок. Але маючи землю, за яку, власне, б'ються між собою ті зовнішні сили, яких ми для політичного визволення тієї землі хочемо жити, трудно допустити, щоб у сучасній виснаженій і хворій Європі знайшлася поза нами сила, яка б всупереч іншим ворожим до нас силам і всупереч нам самим, збудувала для нас на нашій землі державу і zorganizувала нас у модерну європейську націю».

До нетлінних засторог Липинського хіба що долучив би засторогі щодо не лише чужоземної, а й домашньої клептократії, яка нині виструнчилась перед глобальним «золотим тільцем» у компрадорській виправі.

То окрема, велика розмова про ступінь виродження нашого політичного класу, бо якщо вже міряти історичним аршином землевласників, проти яких я, власне, нічого не маю, то, даруйте, але Петро Порошенко — то не Євген Чикаленко, а Юрій Косюк — не Григорій Галаган, так само, як і Ахметов, прости Господи, — не Микола Терещенко.

За свої власні, отримані від землеробства прибутки Терещенко мало не все, що докочує Золотих Воріт, збудував для народу, без нього нинішнього Києва просто б не було.

А Галаган створив навчальну колегію для бідних, але геніальних українських дітей, імена яких ви знайдете у національних і світових енциклопедіях.

РОЗЛУЧАТИ УКРАЇНЦЯ ІЗ ЗЕМЛЕЮ — ЦЕ ЯК РОЗЩЕПЛЮВАТИ АТОМ. РВОНЕ. НЕОДМІННО ПІДНІМЕТЬСЯ СТОВП НАРОДНОГО ГНІВУ!

вавої війни собі Версаль посеред Києва та приймає вас, пане Порошенко, на своїй золотій яхті десь біля Венеції, коли ви відлучаетесь у заморську «самоволку» з війни, на якій числитеся Верховним головнокомандувачем.

Божа Воля провадить нами і диктує: нехай народ скаже. Нехай нація прийме свою ухвалу, що нам робити із нашою долею, коли після теперішньої кривавої ночі завтра зійде сонце. Бо в світі, який знає тектонічних трансформацій, кон'юнктура дивовижним чином складається на нашу користь. Ми просто приречені на процвітання, коли епіцентр виживання людності переміститься із Близького Сходу з його енергетичними резервуарами на широкі степові плеса українського Гартленду із його біоенергетичними чорноземами.

Я піду на Референдум і проголосую за те, щоб я і надалі залишався власником скарбу, переданого мені пращурами. І так зроблять мільйони моїх братів і сестер. Раджу і вам зробити так само, пане Порошенко.

А якщо ви не можете змиритися і зупинитися, — не заважайте!

Земля завжди була і буде ядром нашої національної ідентичності. Землецентризм — це наш генний код, за яким ми вирізняємося у вселенському людському вавилоні. Водночас посягання на скарб нації завжди слугували детонатором революційних потрясінь.

Трагічних для проводирів і смертельних для народу. Не варто забувати земельного реформатора Столипіна, земний шлях якого завершився у віп-ложі київської опери. Ми будемо вічно запалювати свічки у вікнах, поминаючи жертви найграндіознішого в історії людства голодомору-геноциду, хоча формально це була лише земельна реформа, яку провадив Сталін за ленінським кооперативним планом.

Розлучати українця із землею — це як розщеплювати атом. Рвоне. Неодмінно підніметься стовп народного гніву!

Наші брати грузини кажуть, що коли Бог роздавав людям місце для поселення, то про них наче забув. А потім віддав їм ту місцину, яку залишив для себе.

Я ЗНАЮ, ЩО НА ЗАКУЛІСНИХ ОЛІГАРХІЧНИХ «СХОДКАХ» ФІГУРУЄ ЦИФРА 2990 ДОЛАРИВ ЗА ГЕКТАР УКРАЇНСЬКОГО ЧОРНОЗЕМУ. ЦЕ ТОДІ, КОЛИ ЦІНА ЗЕМЛІ У НІДЕРЛАНДАХ — 63 000 ДОЛАРИВ ЗА ГЕКТАР, У ШВЕЙЦАРІЇ — 70 000 ДОЛАРИВ

землі. І напис для відвідувачів: найкраща земля на планеті. Зразок. Еталон. Ідеал.

Є 300 видів ґрунтів на планеті, серед яких чорноземи становлять 2,4%. Переважно це плодородні шари, починаючи із 20 сантиметрів гумусу. Надпотужними вчені називають чорноземи товщиною 120 сантиметрів. А у тому самому, зразково показовому районі на Кіровоградщині, на Черкащині чи Полтавщині є феноменальні пласти — понад два метри!

Рахувати треба не квадратуру нашої землі, а кубатуру! Якби шаром, що уже вважається родючим у світових масштабах, покрити сушу, то нашого чорного земного масла вистачило б, щоб намазати чи не на весь євразійський суходіл!

Українця із козацького роду, творця ноосфери Володимира Вернадського вважають своїм «хрещеним батьком» найвидатніші вчені світу. Так ось, Володимир Іванович називав ораніцію «четвертим царством» природи та її біоосним тілом.

І усе це диво Боже витворювалося сотні тисяч літ, поки потрапило до наших рук.

Із ораніцією може за ступенем складності позмагатися лише найдосконаліше творіння Всевишнього — людський Розум із його 50 мільярдами нейронів.

Хоча, спостерігаючи за олігархічно-політичною «елітою», що завелася, як будяк на чорноземах, в Україні, мені здається, пане Порошенко, що чим довший кишківник матеріальної ненаситності, тим менше тих самих нейронів. У гонитві за «золотим тільцем» вони просто відмирають, як плодородні колись пласти на нашій улюбленій планеті.

Днями я їхав за маршрутом Київ—Авдіївка і, спостерігаючи з вікон волонтерського бусика за чорноземними морями, яким кінця-краю не видно аж до горизонту, думав про те, чому до нас упродовж віків приходять війною сусіди і не тільки. Чверть найціннішого із земних благ — в розпорядженні українців, які становлять 0,8% від

може взяти на «довольствие» понад 200 подібних собі!

Осмислюючи, з одного боку, ці прикриті, всезростаючі, майже міссяні глобальні пейзажі, що втворилися докочує нас, а з другого боку — велич нашого національного скарбу, мусимо відповісти собі щонайменше на два запитання:

1. Чим ми володіємо?
2. Як нам цим розпорядитися?

Отже, володіємо ми ресурсом №1 на планеті, ресурсом, кількість якого катастрофічно та апокаліптично зменшується. Ціни на зерно, якого вдосталь у нашій дивовижній житниці, зростатимуть найближчим часом. Ми можемо сміливо опинитися у продовольчій ролі енергетичної володарки людства Саудівської Аравії, яка крутить світовою економікою, як кіт хвостом. Саме наш національний скарб може стати найбільше затребуваним теперішнім людством, яке не хотіло би стати останнім поколінням землян.

І якою має бути наша національна стратегія у такому планетарному контексті? Є дві стратегії.

Перша, яку ви, пане Порошенко, здається, хочете негайно запустити. Підозрюю, що саме цей злочасний план і був метою вашою приходу до влади. Ви хочете із несамовитим завзяттям і просто надлюдською агресивністю українську землю негайно, поки гримлять ворожі гармати, законодавчо перетворити на товар, скупити чорноземи в нинішніх мутних водах все ще процвітаючого дикого капіталізму та на вершині корупції за безцінь продати на світовому ринку у сотні разів дорожче.

Файний гешефт.

Я знаю, що на закулісних олігархічних «сходках» фігурує цифра 2990 доларів за гектар українського чорнозему. Це тоді, коли ціна землі у Нідерландах — 63000 доларів за гектар, у Швейцарії — 70000 доларів. Я вже не кажу, що ця земля нашим божественним чорноземам у підметки не годиться.

Нація, більшість якої вас обрала, знає, що ви збудували собі «псячу будку» в селі Козин за проектом

жественна мудрість — ті, що були останніми, стануть першими!

І саме цю національну стратегію у відповідь на глобальну мала б звершити кожна нація, яка не вважає себе бидлом, мала б зреалізувати кожна держава. Але для цього їй належить перебувати в управлінні її національної, а не клептократичної і компрадорської еліти.

Уже зараз, у цю мить, нам належить зупинитися перед маревом ймовірного глобального голодомору. Мудрі цього світу пропонують негайно створювати планетарні продовольчі резерви під егідою ООН.

Я, пане Порошенко, нещодавно як автор дослідження «Сага про космологічну долю людства» був учасником Всесвітнього конгресу глобального розвитку в Нью-Йорку і можу вам цілком відповідально передати колосальну стурбованість наймудріших із людей, з якими довелося спілкуватися. Генасамблея повинна невідкладно розробити Стратегію глобальної продовольчої безпеки.

Планетарна домівка, в якій нам судилося жити, споруджена з двох будматеріалів — natural capital і human-made capital. Друга може нищитися, ламатися, деградувати — людськими руками та умами створимо нового і ще ліпше. А от повітря, ліси, земля, надра не поновлюються. Виснажуються і не підлягають поверненню та відтворенню. За офіційними підрахунками, сукупна вартість створеного людьми становить 35 трильйонів доларів, а сукупна вартість створеного планетою — 58 трильйонів. Складава природи, як бачимо, є значно дорожчою.

В Україні такі, як ви, пане Порошенко, оволоділи майже всіма створеними багатствами — від металургійних комбінатів вашого друга Ахметова до ваших власних кондитерських цехів. А тепер ви намірились оволодіти тим, що від Бога, — землею.

Схаменіться, будь ласка! Зупиніть те, що за вашою вказівкою роблять ваші посіпаки з парламенту та уряду, виставляючи Україну як повію на ярмарку глобального марнославства.

Страсти по ПАСЕ

Парламентская ассамблея Совета Европы никогда уже не будет прежней — и это сделала Украина. Пророссийски настроенный президент Ассамблеи Педро Аграмунт может собирать чемоданы, так как ему придется расстаться со своей должностью.

Репутацию Аграмунта нельзя было назвать безупречной. Испанец открыто говорил о необходимости снятия политических санкций с РФ. Также он был главным фигурантом расследований политической коррупции в ПАСЕ. Однако крест на его карьере поставила Сирия.

В конце марта Аграмунт вместе с докладчиком Ассамблеи по Украине Жорди Шуклой в компании с госдумовцами на российском военном самолете слетал в Сирию и несколько часов общался с Башаром Асадом. Естественно, Россия не преминула использовать этот не согласованный с ПАСЕ визит ее председателя в своих и сирийских интересах.

Украина с самого начала заняла жесткую позицию относительно поведения главы Ассамблеи и фактически заставила изменить каноны этой организации. Аграмунт был уверен в том, что ему все сойдет с рук, ведь процедура досрочной отставки председателя ПАСЕ попросту отсутствует.

В первый день сессии Парламентской ассамблеи Совета Европы, которая проходила с 24 по 28 апреля, попытка внести в повестку дня вопрос о поездке Аграмунта в Дамаск была провалена, что давало ему надежду на лучшее.

Однако поступок председателя ПАСЕ побудил депутатов нескольких фракций заблокировать сессию органа. Нарушая процедуры, они, без предварительной договоренности, брали слово и призывали главу органа уйти в отставку. В среду депутаты Ассамблеи выразили ему недоверие.

На так называемом «президентском комитете» он попросил позволения остаться на своем месте и обещал уйти в отставку сразу же после выступления в пленарном зале ПАСЕ короля Испании Филиппа VI в четверг, 27 апреля. Однако Аграмунту не дали провести заседание в этот день. И лицо перед своим монархом он уронил.

28 апреля, в последний день сессии, Аграмунт заявление об отставке не написал, на бюро Ассамблеи не явился. И теперь уже бюро выразило ему недоверие, отказав в разрешении осуществлять визиты, делать заявления и проводить другую деятельность от имени ПАСЕ.

Он попросту исчез. Видимо, надеясь на то, что скандал как-то сам собой рассосется. Однако это иллюзия. Впервые за 50 лет существования Ассамблеи комитет правил процедуры, иммунитета и институциональных вопросов признал необходимость внесения изменений в существующие процедуры и принял решение о разработке новых правил подотчетности, в том числе об импичменте для тех, кто занимает выборные должности.

То есть с председательством Аграмунту придется распрощаться в любом случае. Следовательно, и российское лобби в ПАСЕ несколько ослабит. Это и есть настоящая победа Украины.

Арина МАРТОВА

Президент США Дональд Трамп за первые 100 дней правления решил продемонстрировать миру, что он не только выпускник Вейст-Пойнта, но и человек, умеющий делать деньги. То, что он не зря учился в Военной академии США, наглядно демонстрируют события в Сирии и Афганистане, а также сжимающееся кольцо вокруг Северной Кореи. Трамп-бизнесмен не намерен бросать доллары американских налогоплательщиков на ветер. Яркое тому свидетельство — план госбюджета США на 2018 год, в котором предусматривается значительное сокращение международной помощи. В том числе Украине. И главной причиной этого является не жадность Трампа, а коррупция, поглотившая нашу страну.

Обнародованный Госдепартаментом США план бюджета предусматривает сокращение на треть помощи развивающимся странам через USAID (Агентство США по международному развитию), в рамках которой оказывалась поддержка более чем 100 странам мира, включая Украину.

Объемы помощи Украине на 2018 год в предварительном плане бюджета составляли более 570 млн долл. Однако новый проект, опубликованный Foreign Policy, предусматривает сокращение финансирования до 177 млн долларов, то есть на 68,8%.

Посольство США в Украине пояснило, что пугающие проценты не означают уменьшения поступающих «живых денег». Ведь часть помощи нашей стране оказывалась в виде кредитных гарантий. Теперь же США не будут выступать поручителем, если Киев найдет, где взять очередной кредит.

USAID работает в нашей стране с 1992 года. С тех пор и по сей день выделялись средства на различные проекты в сфере развития демократии, госуправления, экономики, здравоохранения и социального сектора.

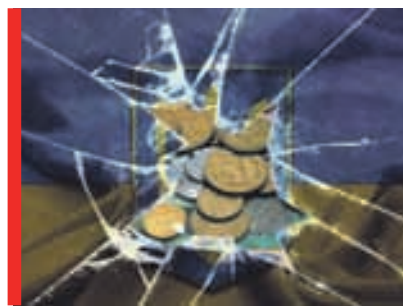
Например, в 2015 году Украине был выделен 161 млн долл. на программу управления государством. Из этой суммы на реформирование системы безопасности пошло 103 млн долл., на развитие юридической системы — 29 млн долл., на программы развития гражданского общества — 5,2 млн долл., на демократизацию избирательных процессов — 2,9 млн долл., на децентрализацию — 3,5 млн долл. На прозрачность работы политических партий выделялось 2,4 млн долл., на достижение соблюдения прав человека — 1,4 млн долл., на создание антикоррупционных организаций — 849 тыс. долл. Проекты должны быть реализованы за пять лет. Соответственно, и выделяемые средства также должны быть освоены за пятилетку. Примечательно, что в 2018-м сроки многих программ подойдут к концу. Также 17 проектов USAID либо завершатся в этом году, либо уже завершились.

Впрочем, далеко не все программы финансируются до конца. Так, в марте 2017-го USAID прекратило сотрудничество с Национальным агентством противодействия коррупции (НАПК).

«Приостановление сотрудничества обусловлено необходимостью проведения аудита использования средств украинской стороной и оценки эффективности работы американскими партнерами», — пояснила данное решение американской институции глава подкомитета по безопасности государственных информационных систем Комитета Верховной Рады по вопросам национальной безопасности и обороны Ирина Фриз (БПП) у себя на странице в «Фейсбуке».

ЗАГРАНИЦА нам поможет?

СОКРАЩЕНИЕ ПОМОЩИ УКРАИНЕ ИМЕЕТ КОНКРЕТНЫЕ ПРИЧИНЫ: РАСЦВЕТ ПОЛИТИЧЕСКОЙ КОРРУПЦИИ, ОБОГАЩЕНИЕ ПРАВЯЩЕЙ ЭЛИТЫ, ОБНИЩАНИЕ ЛЮДЕЙ, ОТСУТВИЕ РЕФОРМ

Предвыборная риторика Трампа четко подразумевала, что объемы предоставления международной помощи подвергнутся серьезному пересмотру. И Украина действительно не единственная в этом списке. Однако решение по украинскому вопросу имеет также другую подоплеку.

Экс-глава СБУ Валентин Наливайченко уверен, что сокращение помощи Украине имеет конкретные причины: расцвет политической коррупции, обогащение правящей элиты, обнищание людей, отсутствие реформ.

Он напомнил, что проведение реформ и борьбу с коррупцией обсуждали госсекретарь США Тиллерсон и президент Порошенко.

Отчет МВФ подтверждает, что в Украине чрезвычайно высокий уровень коррупции, который подрывает любые перспективы экономического роста.

«Украина сталкивается с целым рядом специфических проблем, среди которых — концентрация политической и экономической власти у небольшой группы лиц, способных препятствовать внедрению эффективных мер по борьбе с коррупцией», — указано в выводах Фонда.

«Дела для власти неутешительные, и международное давление будет усиливаться пропорционально ее нежеланию прекратить оборотывать собственный народ и врать», — написал Наливайченко на своей странице в «Фейсбуке».

И здесь президенту Порошенко, который неоднократно становился фигурантом коррупционных скандалов, следует крепко призадуматься: как бы его не постигла та же участь, что и бывшую коллегу из Южной Кореи. Ведь Пак Кын Хе лишилась президентского поста из-за коррупции. Недавно прокуратура предъявила ей обвинения по нескольким пунктам, в том числе в злоупотреблении властью.

Сеул действительно является зоной влияния Вашингтона. Однако и Киев интересен Штатам.

Поэтому, вероятнее всего, финансирование нам будет сокращать до тех пор, пока в Украине не появится новый президент — более честный и порядочный по отношению к собственному народу.

Политолог, преподаватель КНУ имени Тараса Шевченко Петр Олещук рекомендовал бы США на данном этапе полностью оставить Украину без помощи через USAID.

«Нынешние американские «гранты» не решают наших проблем, это лишь расходование средств самих американцев», — написал он на своей странице в соцсети.

По его мнению, даже созданные за деньги США «институты гражданского общества» будут работать на себя и для себя.

«Пока в экономическом смысле между нами — века. И наши институты гражданского общества тоже столетней давности (для них). Надо это учесть и подумать, какие направления работы могут быть полезны не для абстрактного «гражданского общества», а для конкретной Украины», — добавил он.

Однако не стоит говорить о том, что Штаты бросают нас на произвол судьбы, параллельно сократив вдвое программу военной помощи. В этом смысле показательным является пример Сирии, по правительственным военным объектам которой США выпустили 59 «Томагавков» в ответ на химическую атаку, осуществленную асадовскими и путинскими головорезами.

Дональд Трамп пояснил ракетный удар просто: это входит в интересы безопасности страны. Так вот, чем выделять помощь, которая потом почти не доходит до украинской армии, американцы скорее предпочтут покрепче вооружиться самим, чтобы в случае надобности уже в Украине нанести Путину ощутимый удар. Возможно, последний.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

СТО ДНЕЙ ТРАМПА

До победы Дональда Трампа в ноябре на выборах нас предостерегали: он — российская марионетка, он — фашист, он перевернет вверх тормашками протоколы и традиции, без которых невозможно управление государством.

Сейчас, после первых ста дней президентства Трампа, стало очевидно, что ожидания проявлений необузданности характера президента были преувеличены. Несмотря на шквал критики на начальном этапе президентства, Трамп не является «сибирским кандидатом» или «двойником Муссолини».

Начнем с России. ФБР продолжает расследовать, имел ли место сговор предвыборного штаба Трампа с Москвой с намерением повлиять на президентские выборы. Трамп сейчас проводит гораздо более жесткий

курс в отношении России, чем в период своей избирательной кампании или сразу после победы.

В начале апреля США нанесли ракетный удар по сирийской авиабазе после применения правительством Башара Асада химического оружия против бунтующего населения. Этот удар по единственному настоящему «клиенту» России на Ближнем Востоке застал Москву врасплох и еще более испортил отношения, «перезагрузки» которых Кремль ожидал от Трампа. В данный момент и Москва, и Вашингтон утверждают, что российско-американские отношения испортились как никогда в истории.

СТАЛО ОЧЕВИДНО, ЧТО ОЖИДАНИЯ ПРОЯВЛЕНИЙ НЕОБУЗДАННОСТИ ХАРАКТЕРА ПРЕЗИДЕНТА БЫЛИ ПРЕУВЕЛИЧЕНЫ. НЕСМОТЯ НА ШКВАЛ КРИТИКИ НА НАЧАЛЬНОМ ЭТАПЕ ПРЕЗИДЕНТСТВА, ТРАМП НЕ ЯВЛЯЕТСЯ «СИБИРСКИМ КАНДИДАТОМ» ИЛИ «ДВОЙНИКОМ МУССОЛИНИ». В ДАННЫЙ МОМЕНТ И МОСКВА, И ВАШИНГТОН УТВЕРЖДАЮТ, ЧТО РОССИЙСКО-АМЕРИКАНСКИЕ ОТНОШЕНИЯ ИСПОРТИЛИСЬ КАК НИКОГДА В ИСТОРИИ

курс в отношении России, чем в период своей избирательной кампании или сразу после победы.

В первый месяц президентства Трампа были обоснованные опасения, что он попытается заключить большую сделку с Россией. Он хвастливо заявлял, что одним из его преимуществ является расположение к нему президента России Владимира Путина. Но Трамп свернул эту риторику и подверг Путина жесткой критике.

«Перезагрузка» не состоялась. Собственно, можно справедливо утверждать, что Трамп гораздо мягче ведет себя с Китаем — традиционным соперником России в Азии. Он отказался от своей угрозы пересмотреть «политику одного Китая», которая обязывает США не признавать независимость Тайваня. Недавно он сказал, что не будет преследовать Китай за манипуляции курсом валюты. Он выражает удовлетворение сотрудничеством с Китаем против Северной

Кореи в период текущего ядерного кризиса. А вот с Россией Трамп сейчас обращается именно так, как обращался с Китаем.

Недавно администрация Трампа отклонила просьбу Exxon-Mobil разрешить ей проводить вместе с российским концерном разведывательные бурения в Черном море. И это несмотря на то, что председателя совета директоров Exxon-Mobil Рекса Тиллерсона Трамп назначил госсекретарем США. А сам Тиллерсон в 2013 году получил от России «Орден дружбы».

агитировал запретить мусульманам въезд в страну и пообещал построить стену на мексиканской границе. В последнее время Трамп подлаживается к сильным правителям Египта и Турции, также он отчасти поддержал Марин Ле Пен на французских выборах.

Все это вызывает тревогу. Но настоящие фашисты гораздо лучше умеют консолидировать власть и осуществлять свою программу. В этом отношении Трамп — не Юлий Цезарь. Суды сделали Трампу выговор в отношении его запрета на въезд граждан ряда мусульманских стран в США. Первая попытка отменить медицинскую страховку, введенную Обамой, провалилась. Он до сих пор не предложил законопроект о расходах на инфраструктуру, проект налоговой реформы или план строительства стены.

Ирония заключается еще в том, что «воплощение зла» для противников Трампа — старший советник президента Стивен Бэннон — сейчас не в фаворе. Новый ближайший круг общения Трампа состоит из таких людей, как инвестиционный банкир Гари Кон. Он — представитель глобалистов, против которых Трамп агитировал во время предвыборной кампании.

Еще одна группа советников — это действующие генералы, такие, как советник по национальной безопасности Герберт Макмастер. Он считается противником националистической идеологии, насаждения которой опасается большинство представителей оппозиции к президенту.

Традиционно фашизм — это союз корпоративной и военной элит с авторитарным лидером. Но сейчас советники подталкивают Трампа к

более традиционной президентской программе.

Нельзя сказать, что Трамп хорошо справляется с работой президента. Он совершенно не разбирается в тонкостях политики. Его враждебное отношение к прессе опасно и контрпродуктивно. Трамп продолжает делать лживые заявления и склонен к крайним гиперболам. Он не сумел дать внятные пояснения относительно многочисленных конфликтов интересов, возникающих на фоне существования его бизнес-империи.

Но эти недостатки президента не представляют угрозы самому существованию Республики. Он повиновался судам, несмотря на то, что высмеял их решения в Twitter. Он изменил отношение к России. И медленно, но верно начал формировать образ менее угрожающий и более нормальный, чем предсказывали его враги.

Эли ЛЕЙК,
Bloomberg, США

Ложь Милявской и правда Прилепина

Когда речь идет об Украине, звезды российского шоу-бизнеса прикидываются простаками или нажимают на патриотизм. Этим они копируют поведение власти.

«Я искренне желаю, чтобы нынешние украинские власти когда-нибудь получили такой же запрет на въезд в свою любимую Америку и любимую Европу, когда начнут их брать за карманы и смотреть, куда делись транши, как население довели до нищеты».

Если вы думаете, что это цитата Дмитрия «Радиоактивный пепел» Киселева, то вы ошибаетесь. Это фрагмент интервью певицы Лолиты Милявской российскому телеканалу НТВ.

Милявскую не пустили на территорию Украины, куда она ехала навестить мать и дочь, проживающих в Киеве. Поводом, как и в истории с несостоявшейся участницей «Евровидения» Юлией Самойловой, стала ее поездка на выступление в Крым через российскую территорию.

В подробном интервью радио «Свобода» певица заметно лукавит: с одной стороны, она, мол, в политике профан, ни про какой Крым ничего не понимает, а с другой — сообщает, что перед поездкой на полуостров пыталась через знакомых узнать, будет ли ей после этого запрещен въезд на территорию Украины. Затем Милявская переходит в наступление и обвиняет украинские власти в пренебрежении правами граждан Украины, которые едут в Крым, в коррупции и других грехах.

Не замеченная ранее в наличии каких бы то ни было политических взглядов, Лолита вдруг обнаружила в себе страсть к обличению. Это и понятно: ее пожилой маме и нуждающейся в дополнительном уходе дочери придется теперь ездить в Россию.

Зачем же, учитывая сложную семейную ситуацию, нужно было рисковать и отправляться в Крым вопреки украинскому запрету на въезд через российские КПП? Чисто житейский вопрос, казалось бы, повисает в воздухе.

На самом деле на него есть простой ответ: Лолита Милявская демонстрирует типичную для большинства деятелей российского шоу-бизнеса спесь. Она не только считает, что статус «звезды» дает ей какие-то особые права. Важнее,

что, подобно миллиону россиян, певица явно недоумевает, на какие такие метафорические грабли она наступила: с чего это до недавнего времени «младшие братья», «хохлы» из анекдотов так возбудились по поводу Крыма? Ну ясно же: полуостров — «наш» по праву, нужно смириться и жить дальше, слушаясь старших товарищей в Москве.

Для человека, родившегося в западноукраинском Мукачево, а затем многие годы жившего в других городах Украины, это, казалось бы, довольно странно. Но именно этот подход активно культивируется российской государственной пропагандой. Он был в очередной раз «обкатан» на публике, когда власти назначили певицу с ограниченными возможностями Юлию Самойлову представлять Россию на конкурсе «Евровидение» в Киеве, заведомо зная, что она выступала в Крыму и получит отказ во въезде от украинской Службы госбезопасности.

Писатель Захар Прилепин или актер Михаил Пореченков не скрывают своих имперских взглядов и не пытаются приехать в Киев, Одессу или Львов. Идет война, и они в ней заняли свою сторону. Группа «Несчастный случай» или Виктор Шендерович не прячут своего несогласия с официальной позицией и не едут выступать в Ялту или Симферополь. Это может быть кому-то отвратительно, но зато честно.

В отличие от них, певица Наташа Королева, актер Кирилл Сафонов, та же Лолита Милявская и многие другие пытаются одновременно вписаться в рамки российской официальной идеологии («А почему гастролировать в Крыму нельзя? Это ж теперь наша земля!») и сохранить возможность зарабатывать на украинской аудитории. Налицо жадность, смешанная с лицемерием.

Патриотический надрызг в заявлениях тех, кого не пропустили через украинскую границу, часто звучит как откровенный призыв к властям России: «Мы пострадавшие. Дайте за это программу в прайм-тайм на «Первом». Позовите нас на торжественный концерт в Кремле, желательнее в присутствии первых лиц. Вручите премию. Забудьте нас!»

Поведение этих людей, которых любят и которым отдают свои деньги десятки миллионов россиян, — символ самообмана, к которому приучилось российское общество. Тотальное нежелание признать, что между Россией и Украиной идет война, стало сегодня едва ли не главным элементом общенациональной лжи. От этой привычки, которую навязывает государство при поддержке хора поп-идолов, придется потом долго и мучительно отвыкать.

Константин ЭГПЕРТ,
Deutsche Welle, Германия

Куда исчезла Джинни?

«Папа моей бывшей» — еще одно кино о знакомстве с родителями. Само название звучит крайне угрожающе, однако это вовсе не ужастик, а комедия, которая могла бы стать феерической. Но не сложилось.

Несколько месяцев Мартин (Эмиль Хирш) и Джинни (Анали Типтон) встречались, однако в один не очень прекрасный день Джинни бросила своего парня. Мартин очень тяжело переживал этот разрыв, погрузившись в глубочайшую депрессию. Его жизнь неумолимо катилась под откос, но однажды на пороге его квартиры появился мистер Галло (Дж. К. Симмонс) — надменный папаша его бывшей подруги. Почему он здесь?

Оказалось, что Галло никак не может связаться со своей дочерью по телефону, и Мартин — его единственная зацепка. Главный герой не знает, куда могла переехать Джинни, и вовсе не намерен участвовать в поисках. Однако отец девушки не привык получать отказы, и мягкотелый Мартин соглашается помочь своему несостоявшемуся тестю.

Эта странная парочка посещает друзей Джинни, однако они тоже не знают, куда пропала их подруга. Далее оказывается, что она давным-давно уволилась с работы... И в ночном клубе, в котором девушка любила отдыхать, ее нет. Дочь мистера Галло как сквозь землю провалилась! И когда новоиспеченные детективы окончательно отчаиваются, Мартин решает просто позвонить матери Джинни (с мистером Галло они уже много лет в разводе) и узнать новый адрес пропавшей героини. Нельзя было сделать это сразу? Конечно же нельзя, ведь тогда и фильма не было бы.

Заметим, что все актеры сыграли отлично. Даже оscarоносный Дж. К. Симмонс прекрасно вписался в эту несколько абсурдную историю. Вроде все было бы неплохо, и этот кинематографический динамичный квест действительно мог быть очень увлекательным, если бы не одно но. Фильм «Папа моей бывшей» — это своеобразный микс из всех возможных американских комедий последних лет. При этом далеко не самых лучших. Очень жаль, что комедия так и не выстрелила, ведь мораль была достаточно глубокой.

Мартин и мистер Галло не просто искали Джинни — они искали самих себя: признавались в своих слабостях и страхах, делали выводы и смогли изменить свою жизнь. Но режиссер Гэвин Вьесен не удосужился развить именно эту тему.

Также эта комедия могла бы быть феерической, если бы сценарист Сет В. Оуэн понимал, что, кроме туалетного, существует изысканный и элегантный юмор. Впрочем, американцы и впрямь, кажется, разучились шутить.

«Знакомство с родителями не всегда заканчивается свадьбой» — таков официальный слоган фильма ужасов «Ловушка». А ведь и правда, теще-тестю или свекор-свекровь очень даже неплохо могут выступать в роли монстров. И никакой потусторонней силы или магии не нужно. Так что создатели страшилки отлично заинтриговали зрителей. Вот только все их труды были напрасными, ведь в красивой обертке оказалась абсолютно невкусная конфета.

Итак, Крис Вашингтон (Дэниэл Калуя) и Роуз Армитаж (Эллисон Уильямс) встречаются уже несколько месяцев. На выходные влюбленные собираются поехать к родителям Роуз. Но Крис очень переживает, ведь его подруга не пред-

но. Все говорили, мол, как здорово, что Роуз встречается с афроамериканцем, и что черное снова в моде. Крис почувствовал себя крайне некомфортно и попросил Роуз вернуться в город. Но пока он уговаривал возлюбленную, го-

что триллер 1980 года «Сияние» с Джеком Николсоном — идеальный фильм такого жанра.

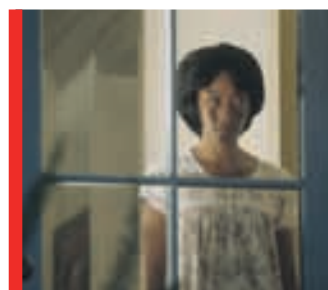
До идеала картине «Ловушка» как до неба. Музыкальное сопровождение тут явно заштампованное: все эти тревожные звуки мы уже слышали сотню раз... Фактор неизвестности вовсе не интригует, а ловушка оказалась весьма банальной. Шокирующих кадров тут нет, потому как этот фильм сам по себе шокирует своей бездарностью. Да и с кровавостью есть перебор.

А еще режиссер Джордан Пил был крайне небрежным. Удивляет, в частности, его медицинское невежество. Но, похоже, это проблема многих постановщиков: голливудских творцов нужно срочно отправлять на лекции в медицинские колледжи. Пусть бы им объяснили, какие органы и где находятся!

Да и актеры не слишком порадовали. Если Дэниэл Калуя и Эллисон Уильямс в первой половине фильма были достаточно органичными, то ближе к концу абсолютно бездумно исполнили пожелания режиссера, полностью игнорируя здравый смысл. Кэтрин Кинер и Брэдли Уитфорд также под финал переигрывали. Об остальных актерах, снявшихся в этой картине, и говорить не хочется.

Этот фильм — банальная ловушка для зрителя, которого поймали с помощью классного трейлера. На самом же деле кино абсолютно бездарное, отвратительное, незстетичное. Более того, местами крайне смешное. Киноман приходит в кинотеатр за острыми ощущениями, а его пичкают тотальной глупостью. То и дело задаешься вопросом: это серьезно?

Лента «Ловушка» не стоит ни минуты вашего времени. Если вам не хватает адреналина в жизни, пересмотрите фильмотеку Кинга. А если хотите поразмыслить, вспомните о Хичкоке. Неискушенному зрителю известны более всего его работы «Психо», «Птицы» и «Окно во двор». Однако на самом деле этот гениальный кинорежиссер снял огромное количество замечательных интригующих муви! Так что приятного вам просмотра!

ЭТОТ ФИЛЬМ — БАНАЛЬНАЯ ЛОВУШКА ДЛЯ ЗРИТЕЛЯ, КОТОРОГО ПОЙМАЛИ С ПОМОЩЬЮ КЛАССНОГО ТРЕЙЛЕРА. НА САМОМ ЖЕ ДЕЛЕ КИНО АБСОЛЮТНО БЕЗДАРНОЕ, ОТВРАТИТЕЛЬНОЕ, НЕЭСТЕТИЧНОЕ

упредила отца и мать, что ее новый парень — афроамериканец. А вдруг они расисты? Все же главный герой превозмогает свои страхи, и пара отправляется в поездку.

Мисси (Кэтрин Кинер) и Дин Армитаж (Брэдли Уитфорд) живут в очаровательном домике у озера. Поначалу кажется, что у них вообще идеальная семья. Вот только слуги несколько странные, а еще брат главной героини Джереми (Калеб Лэндри Джонс) немного не в себе. С каждой минутой, проведенной в доме родителей Роуз, к Крису приходит понимание, что что-то здесь не так.

Как раз в эти выходные семья отмечала день рождения покойного дедушки, и к Армитажам в особняк с пафосом на дорогих автомобилях приехали соседи. Тусовка эта была невероятно диковинная, гости вели себя очень неестествен-

сти поучаствовали в странном молчаливом аукционе, главным лотом которого был сам Крис. Для чего он им нужен? Ох, уж лучше бы этого не знать. Потому как дальнейшее действие превращается в настоящий маразм...

В 2000-х канал Sky Movies заказал интересное исследование: математиков попросили вычислить формулу идеального фильма ужасов. За просмотром ужасников исследователи провели две недели, в результате чего и составили ту самую формулу — $(es+u+cs+t)^2+s+(tl+f)/2+(a+dr+fs)/n+\sin x-1$.

На самом деле ничего сложного. Ученые просто разложили фильмы по полочкам, учли соотношение тревожной музыки, неизвестности, заманивания в ловушку, шокирующих кадров, реальности, вымысла, кровавости. Так, исходя из этой формулы, исследователи пришли к выводу,

Страницу подготовила Евгения ПРОРЫВАЙ

Главный редактор —
Анна СПИВАК,
ответственный секретарь —
Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации
КВ №21058-10858 ПР
от 14.11.2014 г.

Редакция:
г. Киев,
бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу:
ООО «Структура ИТ»,
а/я 155,
г. Киев, Украина,
04080

Учредитель и издатель:
ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана
ООО «Мега-Полиграф»
04073 г. Киев,
ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ №
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена
2 грн. 30 коп.

Подписной индекс:
23115

При использовании
публикаций
ссылка на газету «ВВ»
обязательна.

Ответственность
за содержание
рекламных материалов
несет рекламодатель.